

Міністерство освіти і науки України
Володимир – Волинський фаховий коледж

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОЇ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ**

для абітурієнтів, які вступають на основі базової середньої освіти
для здобуття освітньо-професійного ступення фахового молодшого
бакалавра за спеціальностями:

- D6 «Секретарська та офісна справа» (за ОПП «Правнича діяльність та офісне адміністрування»)
- G3 «Електрична інженерія» (за ОПП «Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка»)
- G18 «Геодезія та землеустрій» (за ОПП «Геодезія та землеустрій»)
- H7 «Агроінженерія» (за ОПП «Агроінженерія»)
- J8 «Автомобільний транспорт» (за ОПП «Автомобільний транспорт»)

Розглянуто і затверджено рішенням
Педагогічної ради коледжу
Протокол № 8 від 20 травня 2026 року

Розробник програми: Генсецька О.В., викладач української мови та літератури Володимир - Волинського фахового коледжу, викладач вищої категорії.

Обговорено та рекомендовано до затвердження:

1. Цикловою комісією загальноосвітніх дисциплін 11 травня 2026 року, протокол № 10.

2. Приймальною комісією Володимир – Волинського фахового коледжу 19 травня 2026 року, протокол № 3.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Співбесіда - форма вступного випробування, яка передбачає певний рівень підготовки абітурієнтів, які вступають до Коледжу на основі базової загальної середньої освіти для здобуття освітнього ступеня фахового молодшого бакалавра. Співбесіда проводиться в усній формі у вигляді індивідуальної бесіди з кожним вступником.

Програма вступної співбесіди з української мови складена відповідно до навчальної програми для 5-9 класів загальноосвітніх навчальних закладів.

Вона має узагальнювальний характер, тому навчальний матеріал згруповано за нормами сучасної української літературної мови. Зміст програми складається з основних розділів української мови (фонетика, графіка, лексикологія, фразеологія, будова слова, словотвір, морфологія, синтаксис, стилістика, орфоєпія, орфографія).

Програму співбесіди з української мови складено для осіб, які вступають до Володимир – Волинського фахового коледжу на основі базової середньої освіти для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра.

Програму з української мови розроблено з урахуванням чинних програм з української мови для 5-9 класів (наказ Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 № 804). Вона має узагальнювальний характер, тому навчальний матеріал згруповано за нормами сучасної української літературної мови. Зміст програми складається з основних розділів української мови (фонетика, графіка, лексикологія, фразеологія, будова слова, словотвір, морфологія, синтаксис, стилістика, орфоєпія, орфографія).

Мета усної співбесіди полягає у діагностиці рівня теоретичних знань і практичних умінь та навичок вступників з української мови.

ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПІДГОТОВКИ ВСТУПНИКІВ

Вступники повинні знати:

- українську абетку; звуки, букви, склади;
- класифікацію звуків;
- чергування голосних та приголосних в мовному потоці;
- основні правила української літературної вимови;
- основні правила української орфографії;
- вживання великої літери;
- написання слів разом, окремо, через дефіс;
- правопис прізвищ та географічних назв;
- правила написання апострофа;
- правила написання м'якого знака;
- правопис іншомовних слів;

- правила переносу;
- лексикологію; синоніми, антоніми, омоніми;
- українську фразеологію;
- морфологію як учення про частини мови;
- синтаксис як учення про словосполучення і речення;
- класифікацію простих і складних речень;
- пунктуацію;
- основні стилі української мови.

Вступники повинні володіти такими навичками та вміннями:

- застосовувати теоретичні знання до конкретного мовного матеріалу;
- знаходити й обґрунтовувати орфограми та пунктограми;
- пояснювати фонетичні, лексичні, морфологічні, синтаксичні явища;
- правильно ставити і пояснювати розділові знаки.

Під час проведення співбесіди вступнику забороняється використовувати підручники, засоби технічної інформації, мобільні телефони, навчальні посібники та інші матеріали, що не передбачені рішенням Приймальної комісії. У разі користування вступником під час співбесіди зазначеними засобами інформації, він відсторонюється від участі у співбесіді.

За результатами співбесіди приймається протокольне рішення щодо надання вступнику рекомендацій до зарахування.

ПЕРЕЛІК РОЗДІЛІВ І ТЕМ

Фонетика. Графіка.

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Звуки мови й звуки мовлення. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки і глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв *я, ю, є, г, щ*. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування *у-в, і-й*.

Лексикологія. Фразеологія.

Лексикологія як учення про слово. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Застарілі й нові слова (неологізми). Фразеологізми.

Будова слова. Словотвір.

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа

похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [o], [e] у складних словах.

Морфологія.

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови.

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви *-а(-я)*, *-у(-ю)* в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Особливості творення іменників.

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста та складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Повні й короткі форми якісних прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда та м'яка групи). Творення прикметників, перехід прикметників в іменники.

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:

- 1) *один, одна;*
- 2) *два, три, чотири;*
- 3) *від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят;*
- 4) *сорок, дев'яносто, сто;*
- 5) *двісті - дев'ятсот;*
- 6) *нуль, тисяча, мільйон, мільярд;*
- 7) *збірні;*
- 8) *дробові.*

Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Творення числівників.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні,

означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення займенників.

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на *-но*, *-то*). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного і наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I і II дієвідміни. Особові і числові форми дієслів (теперішнього і майбутнього часу й наказового способу). Родові і числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього і майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні і пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на *-но*, *-то*.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення.

Дієприслівниковий зворот.

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів.

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені).

Частки як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні.

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова.

Синтаксис

Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Словосполучення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою

висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження. Основні функції та способи вираження компонентів складеного присудка: вираження граматичного значення присудка (функція допоміжної частини) та вираження основного лексичного значення присудка (функція основної частини - неозначеної форми дієслова чи іменної частини).

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні.

Означення узгоджене й неузгоджене.

Прикладка як різновид означення.

Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень.

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення.

Складне речення. Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному:

- 1) інтонація та сполучники або сполучні слова;
- 2) інтонація.

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення.

Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу,

способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові).
Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:

- 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю;
- 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю;
- 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю.

Безсполучникове складне речення. Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами- реченнями:

- 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними);
- 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною).

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

Стилістика

Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

Орфоепія

Вимова голосних (наголошених і ненаголошених). Вимова приголосних звуків:

- 1) [дж], [дз], [дз']; 2) [г],
- 3) [ж], [ч], [ш], [дж];
- 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення);
- 5) м'яких приголосних;
- 6) подовжених приголосних;
- 7) вимова слів з апострофом.

Орфографія

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [й], [o] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення *йо, ьо*. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис *н* та *nn* прикметниках, дієприкметниках і прислівниках, *не*,

ні з різними частинами мови. Особливості написання числівників і займенників. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови, вигуків).

Пунктуація

Розділові знаки в кінці речення. Розділові знаки в простому й складному реченнях.

Примірний перелік питань для співбесіди з української мови для вступників на основі базової середньої освіти (9 класів)

1. Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні та приголосні звуки.
2. Алфавіт. Звукове значення букв я, ю, є, і, щ.
3. Склад. Складоподіл.
4. Наголос, наголошені й ненаголошені склади.
5. Уподібнення приголосних звуків.
6. Спрощення в групах приголосних.
7. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у-в, і-й.
8. Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці.
9. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова.
10. Омоніми. Вживання омонімів.
11. Синоніми.
12. Антоніми.
13. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов.
14. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика.
15. Терміни.
16. Лексика української мови з погляду пасивного і активного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика.
17. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми.
18. Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення.
19. Словотвір. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безафіксний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу.

20. Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови.
21. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
22. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду.
23. Число іменників. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини.
24. Відмінки іменників.
25. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта.
26. Букви –а (-я), -у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни.
27. Невідмінювані іменники в українській мові.
28. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.
29. Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
30. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні.
31. Ступені порівняння якісних прикметників.
32. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).
33. Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
34. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові.
35. Групи числівників за будовою: прості, складні й складені.
36. Типи відмінювання кількісних числівників.
37. Особливості відмінювання порядкових числівників.
38. Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
39. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні.
40. Особливості відмінювання займенників.
41. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.
42. Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
43. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова.
44. Види дієслів: доконаний і недоконаний.
45. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній.
46. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий.
47. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

48. Активні й пасивні дієприкметники.
49. Відмінювання дієприкметників.
50. Дієприкметниковий зворот.
51. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
52. Дієприслівниковий зворот.
53. Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
54. Службові частини мови. Їх відмінність від самостійних частин мови.
55. Прийменник як службова частина мови.
56. Сполучник як службова частина мови.
57. Частка як службова частина мови.
58. Вигук як частина мови.
59. Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні.
60. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні.
61. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні, спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні, неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів речення (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю засобів ускладнення (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).
62. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення.
63. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні.
64. Односкладні речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена.
65. Розділові знаки в односкладному реченні.
66. Складне речення. Ознаки складного речення.
67. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові і безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.
68. Складносурядне речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні.
69. Складнопідрядне речення, його будова. Основні види підрядних речень.
70. Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами: складнопідрядні речення з послідовною підрядністю, з однорідною підрядністю, з неоднорідною підрядністю.

71. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

72. Складні речення з різними видами сполучникового і безсполучникового зв'язку.

73. Пряма і непряма мова. Речення з прямою мовою.

74. Правила вживання м'якого знака.

75. Правила вживання апострофа.

76. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах.

77. Написання чоловічих та жіночих імен по батькові, прізвищ.

78. Визначте скільки звуків у словах дьоготь, кущ, стаття, щонайтонший, повір'я, шістсот, беззубий, яблуко.

79. Відредагуйте подані словосполучення: за відсутністю часу, включити в склад , особиста справа,хутровий одяг,об'єм знань,музикальна сім'я, виступаючий,бувший у користуванні.

80. До поданих слів іншомовного походження доберіть українські відповідники: апелювати, аеропорт, аргумент, галстук, консенсус, чемодан, фундатор, резерв.

81. Назвіть слова, що мають три склади: донька, подорожник, світанок, працелюб, злочинець, водолаз, вселюдський.

82. Яким терміном лексикології назвете подані слова: акаунт, дрон , стартап, піксель, ухіянт, криптовалюта, фейк .

83. Подані слова поділіть (якщо це можливо) рискою на склади: честь, міношукач, стіл, приспів, дуб, навколосвітній, киянка, бомбосховище, зріст.

84. Відредагуйте подані словосполучення:

красива какаду, сильна нежить, просторе авеню, смачне кольрабі, духмяний какао, надокучливий цеце, рожеве фламінго, зла собака.

85. Визначте рід іменників: сирота, Луцьк, академік, діброва, запис, людство, путь, запис, зелень, меню, плакса, Париж, тюль.

86. Запишіть подані імена та прізвища у родовому відмінку: Василь Петренко, Людмила Карпович, Світлана Боярина, Ольга Матвієнко, Андрій Кравчук.

87. Від поданих іменників утворіть присвійні прикметники Олена, Василь, Микола, Софія, Франко, сестра, тітка, орел, вовк.

88. Утворіть ключний відмінок від слів: сестра, земля, Наталя, Батьківщина, пан, соловейко, Антон, книга, доля, душа, мама.

89. Утворіть збірні іменники від слів: козак, брат,робітник, діти, учитель, картопля, корінь.

90. Утворіть чоловічі та жіночі імена по батькові від поданих іменників: Андрій, Руслан, Хома, Лука, Кузьма, Дмитро, Віктор, Олександр, Едуард.

91. Поєднайте числівники з іменниками: дві треті (кілограм), півтора (гектар), два (хлопець), три (подарунок), п'ять (сторінка), два з половиною (кілометр), шестеро (дівчата), дев'ять (задача).

92. Провідміняйте числівники: сорок, дев'яносто, сто.

93. Утворіть ступені порівняння від поданих прикметників, якщо це можливо: сліпий, вузький, швидкий, стрункий, надзвичайний, мертвий, шоколадний.

94. Запишіть подані дієслова у формі I особи однини теперішнього часу: писати, кричати, гнати, малювати, відповідати.

95. Замініть конструкції з дієсловами на словосполучення з дієприкметниками: уміння, які здобули; струмок, який обмілів; стіл, який застелили; вірш, який написали; рів, який засипали.

96. Поставте наголос у словах довідник, чорнослив, загадка, фольга, фаховий, зручний, гуртожиток.

97. Запишіть словосполучення, розкриваючи дужки: (б)іблія, мережа (ф)ейсбук, (н)аціональний (б)анк (у)країни, (м)іністерство (о)світи і (н)ауки (у)країни, сузір'я (м)алої (в)едмедиці, (і)нстаграм, автомобіль (ф)ольксваген.

98. Зробіть синтаксичний розбір речень. Чим ускладнені ці речення? Поставте розділові знаки і поясніть їх вживання.

І може в ту годину в ту хвилину родилась пісня.

Полю скільки ти ще будеш виконувати своє домашнє завдання?

Прокидається Україна будить жайворонків своїх.

99. Поставте розділові знаки в реченнях, поясніть їх вживання:

Хліб батько вода мати. Рідний батько це найвища святиня у світі.

100. Використовуючи схеми, побудуйте речення: А: «П». «П?» -а. «П, -а. -П».

Критерії оцінювання

При оцінюванні відповідей до уваги беруть такі критерії:

- уміння говорити українською мовою з дотриманням правил орфоєпії;
- рівень засвоєння орфоєпічних, граматичних, лексичних, стилістичних умінь і навичок;
- уміння розрізняти звуки мови, визначати голосні та приголосні звуки, їх характеристику;
 - ділити слово на склади, розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування звуків;
- уміння розпізнавати вивчені орфограми і пояснювати їх за допомогою правил; правильно писати слова з вивченими орфограмами;
- відділяти закінчення від основи, добирати спільнокореневі слова, розрізняти форми слова і спільнокореневі слова; визначати спосіб творення слів;
- пояснювати відомі слова, добирати до слів синоніми й антоніми, використовувати їх у мовленні; пояснювати значення фразеологізмів, крилатих висловів;
- розпізнавати частини мови, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки,
 - синтаксичну роль;
- розрізняти словосполучення і речення, визначати типи підрядного зв'язку в словосполученні і реченні;
- визначати структуру речення, вид речення, правильно ставити розділові знаки й обґрунтовувати їх постановку;
- визначати речення з прямою мовою, слова автора й пряму мову, замінювати пряму мову непрямою.

Під час співбесіди член комісії задає абітурієнту два запитання з української мови, кожне з яких оцінюється максимально 3 балами.

1 бал отримує абітурієнт, який виявляє знання й розуміння основних положень даної теми, але викладає матеріал не досить повно, допускає неточності у визначенні понять або у формулюванні правил; не вміє глибоко й переконливо обґрунтовувати свої думки й відчуває труднощі під час добору прикладів; викладає матеріал непослідовно й допускає мовленнєві помилки.

2 бали отримує абітурієнт, який демонструє знання й розуміння необхідного матеріалу, однак у відповіді є певні фактичні помилки, які він виправляє після зауваження члена комісії.

3 бали отримує абітурієнт, який ґрунтовно й повно викладає теоретичний матеріал, дає правильне визначення мовних понять; демонструє повне розуміння матеріалу, обґрунтовує свої думки; наводить необхідні приклади, дібрані

самостійно; не допускає мовленнєвих помилок; уміє практично застосувати теоретичний мовленнєвий матеріал.

За сумою отриманих балів із української мови (за відповідь абітурієнт може отримати від 1 до 6 балів) і математики або історії України (за відповідь абітурієнт може отримати від 1 до 6 балів) виставляється підсумкова оцінка співбесіди (від 1 до 12 балів), яка переводиться в 200 бальну систему оцінювання.

За результатами співбесіди приймається протокольне рішення щодо надання вступнику рекомендацій до зарахування.

Додаток до Правил прийому до Володимир-Волинського фахового коледжу

Таблиця відповідності за 12-бальною шкалою, значенням 100 – 200 -
бальної шкали

1	незадовільно	4,9	129	8,8	168
1,1	незадовільно	5	130	8,9	169
1,2	незадовільно	5,1	131	9	170
1,3	незадовільно	5,2	132	9,1	171
1,4	незадовільно	5,3	133	9,2	172
1,5	незадовільно	5,4	134	9,3	173
1,6	незадовільно	5,5	135	9,4	174
1,7	незадовільно	5,6	136	9,5	175
1,8	незадовільно	5,7	137	9,6	176
1,9	незадовільно	5,8	138	9,7	177
2	100	5,9	139	9,8	178
2,1	101	6	140	9,9	179
2,2	102	6,1	141	10	180
2,3	103	6,2	142	10,1	181
2,4	104	6,3	143	10,2	182
2,5	105	6,4	144	10,3	183
2,6	106	6,5	145	10,4	184
2,7	107	6,6	146	10,5	185
2,8	108	6,7	147	10,6	186
2,9	109	6,8	148	10,7	187
3	110	6,9	149	10,8	188
3,1	111	7	150	10,9	189
3,2	112	7,1	151	11	190
3,3	113	7,2	152	11,1	191
3,4	114	7,3	153	11,2	192
3,5	115	7,4	154	11,3	193
3,6	116	7,5	155	11,4	194
3,7	117	7,6	156	11,5	195
3,8	118	7,7	157	11,6	196
3,9	119	7,8	158	11,7	197
4	120	7,9	159	11,8	198
4,1	121	8	160	11,9	199
4,2	122	8,1	161	12	200
4,3	123	8,2	162		
4,4	124	8,3	163		
4,5	125	8,4	164		
4,6	126	8,5	165		
4,7	127	8,6	166		
4,8	128	8,7	167		

Список рекомендованої літератури

1. Авраменко О. Блажко. Українська мова та література: Довідник. Завдання в тестовій формі: Перша частина (за новою редакцією правопису) – Київ: Грамота, 2022. – 496 с.
2. Куцієнко О.Г. Український правопис: коментарі, завдання та вправи. – Х.: «Основа», 2020. – 175 с.
3. Заболотний О.В. Українська мова: підручник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів: рівень стандарту / О. В. Заболотний, В.В.Заболотний. — К.: Генеза, 2010.
4. Український правопис, схвалений Постановою Кабінету Міністрів України від 22 травня 2019 року № 437; затверджений Українською національною комісією з питань правопису (протокол від 22 жовтня 2018 року №5).